

29.

Proč se hlásíme k evangelikálnímu hnutí?

Etymologie výrazu „evangelikální“ je v naší části Evropy stále poněkud záhadná. Ve většině světa tomu ale tak není. Od Ameriky až po Hongkong, včetně celého anglosaského světa, je tento výraz chápán naprosto jednoznačně. To, co my označujeme pojmem evangelický, je tam vyjádřeno pojmem protestantský. Evangelikální je potom sběrným termínem pro široké hnutí, které má své kořeny v době poreformační a je úzce spojeno s širokou vlnou ortodoxie, puritanismu, pietismu a nejrůznějších probuzeneckých hnutí. Teprve v novější době, někdy od 70. let 20. století se do tohoto hnutí zařazují také církve letniční a charismatické.

Evangelikální hnutí je široký duchovní proud, který není vázán na určité konfese. S tímto hnutím se setkáme v církvích luterských, reformovaných, anglikánských, svobodných, baptistických, metodistických a dokonce i v církvi římskokatolické a pravoslavné. Je povzbudivé, že právě v tomto hnutí se již v 19. století zrodil ekumenismus. Celému tomuto proudu je blízký důraz na dvě základní hodnoty. Tou první je důraz na Bibli jako slovo Boží i slovo lidské. Inspirovanost biblického textu Duchem svatým je v tomto hnutí vzácnou hodnotou, která získala na důležitosti právě v době liberalismu 19. století a náboženského pluralismu 20. století. Tento důraz není ničím novým a navazuje na pochopení Písma svatého v době patristiky i v reformaci. Druhým důrazem je podtržení osobního setkání s Ježíšem Kristem jako Pánem a Spasitelem. Někdy se tomuto setkání říká nové narození z Ducha svatého, obrácení, oblečení Krista, křest Duchem svatým či to, co Bible označuje jako přijetí spásy. Tímto důrazem je řečeno, že člověk nepřijímá své spasení pouze rozumovým souhlasem s dogmatem či vykonáním určitého obřadu, ale že je zapotřebí ve víře osobní setkání s Ježíšem Kristem jako Pánem a Spasitelem.

Evangelikální hnutí představuje dynamickou a rostoucí část křesťanské církve v dnešním světě. Není pravdou, že se v tomto hnutí jedná o náboženský fundamentalismus, i když se různí fundamentalisté k tomuto proudu také hlásí. Ti se ostatně vyskytují ve všech církvích. Evangelikální hnutí vykládá Boží slovo za použití exegeze a biblické hermeneutiky. Jestliže je na jedné straně konzervativní v učení a má úctu ke klasickým křesťanským vyznáním, potom zároveň také usiluje o radikální aplikaci Božího slova na život jednotlivce i církve. Zápasí o uplatnění biblické etiky a hledá vhodné misijní podoby církve, které jsou aktuální a přiměřené pro dnešní dobu. Z duchovních probuzení si evangelikální hnutí nese vzácné důrazy na modlitbu, evangelizaci, diakonickou službu potřebným a na sdílení osobních svědectví o setkání a životě s Kristem.

Protože Církev bratrská vzešla z duchovního probuzení a z práce misionářů probuzeneckých a evangelikálních církví, snaží se od svých počátků o věrnost tomuto odkazu. Cesty k duchovní obnově dnes nestačí hledat osamoceně v jednotlivých denominacích a proto rádi spolupracujeme s těmi, kterým jsou zmíněné důrazy vzácné a považují je za nadčasové a nosné. Důležitější než nálepka je ale vlastní obsah.

Vyjádření Rady Církve bratrské
otištěno v časopise Brána 3/2007, s. 9